

TAYYİB ATMACA

**SUSARAK KONUŞSAN
GÖZÜM DİNLESE**

KurganÜ Edebiyat

Kurgan Edebiyat Yayınları : 192
Çağdaş Türk Yazarları Dizisi : 77
Şiir Dizisi : 12

SUSARAK KONUŞSAN
GÖZÜM DİNLESE
Tayyib ATMACA

ISBN: 978-605-2030-94-3

Birinci Baskı: Mart 2004 / İkinci Baskı : Mayıs 2018

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa YÜCEL

Sanat Danışmanı
Dr. Hüseyin ÖZBAY

Kapak Tasarım
Biçer YILDIRIM

Kapak Fotoğrafi
Yasin MORTAŞ

Kurgan Edebiyat, Berikan Yayınevi'nin tescilli markasıdır.

Yayınevi
Berikan Matbaacılık -Yayıncılık
Kültür Mah. Kızılırmak Cad. No: 61/6 Kızılay/ANKARA
Tel: (0312) 232 62 18 Faks: (0312) 232 14 99

Baskı ve Cilt
Berikan Ofset Matbaacılık Çankaya-Kızılay/ANKARA
Serifika No: 13642

TAYYİB ATMACA

**SUSARAK KONUŞSAN
GÖZÜM DİNLESE**

Kurgan Edebiyat

Tayyib Atmaca

10.06.1962 tarihinde Kahramanmaraş Afşin Topaktaş köyünde doğdu. İşletme Fakültesini bitirdi. Güneysu Kültür Sanat Edebiyat Dergisi'nin kurucuları arasında yer aldı. Uzun süre bu derginin yayın yönetmenliğini yaptı.

Osmaniye'de (36 sayı) Kırağı Şiir Dergisi, Eskişehir'de Ardıç Kültür Sanat Edebiyat Dergisini çıkardı. Halen (edergi) Hece Taşları Şiir Dergisi ve Açikkara mizah dergilerini çıkarmaktadır.

Osman Gazi Turaç, Ali Galip Katırcı, Hasan Basri Meses, Toygar Yontar, Mehmet Hartlap, Müsamettin Turp ve Kısmet Keven müstear isimleriyle mizahi taşlama ve yazılar yazdı.

Şiir ve denemeleri: Dolunay, Türk Edebiyatı, Türk Dili, Milli Kültür, Mina, Kardelen, Karçiçeği, Palandöken, Güneysu, Sühan, Tepe Edebiyat, Kırağı, Yedi İklim, Yolcu, Yitik Düşler Lika, Ardıç, Sühan, Şiar, Kardeş Edebiyat, Kuşluk Vakti, Herfene vb. dergilerde yayınlandı. Kahramanmaraş'ta yaşıyor, Onikişubat Belediyesi'nde memur.

Yayınlanmış Eserleri

Şiir Kitapları:

- Hüzünlerin Düğünü, Kendi Yayını, Osmaniye 1980.
Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış, Güneysu Yayınları,
Osmaniye 1993.
Döş Defteri, Ardıç Yayınları, Eskişehir 2006.
Uzun İnce Bir Türkü, Yediharf Yayınları, İstanbul 2010.
Âşıklar Meclisi, Açık Yayınları, İstanbul 2014.
Söz Açarı, Atışma/Şiir, Berikan Yayınları, Ankara 2014.
Sarı Kitap, 2. Baskı, Berikan Yayınları, Ankara 2017.
Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, 2. Baskı, Berikan Ya-
yınları, Ankara 2018.

Deneme Kitapları:

- Ebem kuşağının Altında, Yediharf Yayınları, İstanbul 2010.
Eskişehirin Eskimeyen Yüzleri, Nar Yayınları, İstanbul 2014.
Med Cezir Vakitler, 3. Baskı, İncir Yayınları, Kayseri 2017.
Ucu Yanık Mektuplar, Çıra Yayınları, İstanbul 2017.

Bir

- Kötü yakalandık deli rüzgâra
ikimiz de bunu beklemiyorduk
gözümüzü yakan toz bulutları
aşıya çıkmışlar sınırı geçip
içimizi burcu burcu kokutan
dışımızı içimize akıtan
bazen merhem olup bazen kanatan
acıktıkça soframızı donatan
bu çiçek bahçesi çocuklarıymış
korktuğumuz ürktüğümüz rüzgârın.

- Sen Şimdi rüzgârın dilini bana
tercüme etmeye çalışıyorsun
senin kadar okumadım gerçeği
ama biliyorum biraz çiçeği
ve hatta biraz da börtü böceği
onların dilini sen bilmez iken
hangisi papatya hangisi diken
kokla kokla diye boynunu büken
mor sümbülü senden iyi bilirim.

- Sen karlı dağlara bakıp büyüdün
kardelen bulmaya çiğdem sökmeye
giden çocukların resmini çizdin
ben mavzer sesini deprem belleyip
kendini yokuştan kapıp koyveren
çığları seyrettim çığlık atarak
boynundan kırılan ardıçlar gördüm
kınalı kekliğin izini sürdüm
tetiğe bir türlü dokunamadım.

- Dudağında kelimeler yanarken
yakmak kolay değil bir başka canı
gözlerin puslanır titrer ellerin
kurşun seker gelir sen vurulursun
ılık ılık kanın akar içine
ayakların birbirine dolaşır
bulutların bir şimşekle alaşır
yağmurların ırmaklara ulaşır
bir türkü dolaşır küçük diline
sen sana düşersin tüfek bir yana
gözlerin dikili kalır tavana
ağlamayı beceremem vesselam.

İki

- Nasıl çıktın ise in yar başından
orda duramazsın yarım akılla
içine düştüğün günleri düşün
kendine gelirken sancılarını
in haydi oradan beni çıldırtma
bahçeme diktiğın bütün gülleri
kökünden sökerim gün göremezsın
içindeki bülbül boynunu büker
tarumar bulursun gülistanını.

- Sende kalan aklım gönderdi beni
yar başında durdum yarım akılla
senden korkmasaydım gel kurtar derdim
ben sana buradan çiçek de derdim
çoğaldı içime sığmadı derdim
hani diyorum ki bana bakmasan
rüzgâra sererek kanatlarımı
uçmaya başlardım semâlarında
gözünü açınca mavi gökyüzü
selama dururdu gözbebeğini
el salları dönerdin hayallerime.

- Kendinde değilsin gelirsen seslen
gözlerini bulutlara çevirme
kendinden yağacak yağmurla beslen
insandan ağaçtan medet bekleme
kendin kalacaksan kendine yaslan
ayakta kalmanın bedeli ağır
dünya koca zindan kulağın sağır
gözlerini gözcü koyup yollara
kendine gitmeye başladığında
ortasında buluşuruz hayatın.

- Kendimden dışarı çıktığım zaman
senden başkasına adım atmadım
her adım başında bir sarı yaprak
içine çekiyor hatıraları
betimin benzimin atması bundan
ve bundan dolayı damarlarımda
koşan atlar eski hızında değil
bulutlar terliyor ben üşüyorum
uzun havalara kapılıyorum
gözlerim sönüyor gün tükeniyor
kalıyorum sensizlikle başbaşa.



- Yükün peynir gemin hızlı gidiyor
hayra değil çalkantısı denizin
göğsün siper olmaz dev dalgalara
atlas yelkenlerin sana güvenli
gök denizle tam birleŖmek üzere
nereye kırarsan kır dmenini
dolaŖıp durursun kendi evrende
Öyle kolay değil bana yanaŖmak
Önümde zor geçit veren kayalar
sana korku bana siper olacak
bu peynir gemisi korkarım canım
firtınada alabora olacak.

- Dışardan bakınca gördüğün doğru
dolaşır dururum açık sularda
rüzgâr doldurmasa yelkenlerimi
deniz birden bire patlamasaydı
sana sığınmayı düşünür müydüm
içimden geçenler geçmedi senden
kentine yaslandın seyrettin beni
bir ışık yakmanı yanaş demeni
karanlıklar boyu bekledim durdum
göçmen kuşlar gelip geçti üstümden
sana uçan allı turnam dönmedi.

- Ne allı turnası ne göçmen kuŖu
aklınla arana aşk yatırmıŖsın
Ŗiir gibi konuŖtuğun besbelli
beni kör cahil mi zannediyorsun
bizim de dilimiz mürekkep gördü
okuyup yazmayı az boz bilirim
sen leb desen leblebiyi anlarım
hem aşk köle yapar demiŖ büyükler
onların sözünü yabana atma
sen sana sahip çık ya bana atma
kalbini kırarım kafan yerine
söz hançerden kötü iŖler derine
yığılır kalırsın olduğun yerde.

- Ne dostluğun belli ne düşmanlığın
hayatı kendine yontup durursun
nerede bir türkü ateş istese
cömertliğin tutar beni verirsin
yanan kollarımın kösalarında
bir güzel sigara tellendirirsin
içine çektiğin duman da benim
aklını zorlayan güman da benim
kuluncum sınama tahtası değil
yüzüm sana dönük hedefse bağrım
attığın gitmesin karavanaya.

Dört

- Kendinden uzağa gitmenin yolu
bu engin denizden geçmemeliydi
bu rüzgâra hangi yelken dayanır
çırpındıkça dipte sular uyanır
bende de bir kalp var nihayetinde
sen her ne kadar da taştan bilsen de
bu senin bilişin beni bağlamaz
hem erkek olanlar kara bağlamaz
beyaz haberlerle geri dönerler
dut silkeler gibi acılarını
dökerler hayata selam verirler
çün hayat kendinden ibaret değil.

Tayyib Atmaca

- Bu insan motifli söz kumaşını
dokuyan sen misin dil tezgahında
bu yürek seninse sen sende misin
kendini bir yokla var arasında
hayır ve şerrin var zar arasında
kalbinin sesine kulak asmadan
acıyan yanına ateş basmadan
ve içini aynalara kusmadan
devirerek kaşlarını üstüme
'merhaba ey hayat ey insan' derdin.

- İki yanı keskin hem de oluklu
sustalıyı çekmek yiğitlik değil
hem sana hem bana zulmediyorsun
sen güya havada kavisler çizip
sonra saplıyorsun korkularına
elini ışığın altına götür
korkunun kanına benziyor mu kan
avcunu bir yala inanmıyorsan
böylece kan tutmaz çeker gidersin.

Beş

- Ben senden dışarı adım atmadım
yatmadım üstüne verdiğim sözün
içimi içinden başka bir içe
kendi kabım gibi tutup katmadım
seninle dolaşıp insan yurdunda
aleyhinde bir şey atıp tutmadım
dolaştım içimde kapına geldim
elim zile gitti geldi basmadım
pencerenden ışık vurdu yüzüme
perdeyi açmadın yine küsmedim
dalıp gittim karanlığın koynuna
efkâr çektim sokaklarda dolaştım
acıktıkça yedim kendi kendimi
susadıkça yağmurlarım yetiştirdi
sensizliğe ayarladım sesimi
türküler dilimin altına geldi
dudaklarım tutuşmaya başladı
rüzgâr çekip har soludum durmadan
içim dışım kor ateşe dönmeden
bende yanan sende küle dönmeden
seni sana bırakıp da gidemem

ben böyle görmedim aşk ustasından
kanımın sütümün emri dışına
çıkarsam pabucum atılır dama
aşkın kuşağını alırlar belden
bülbulün hesabı sorulur gülden
gel haydi kafese koyduğun kuşun
tellerle çarpıştı mosmor kanadı
elini kalbinin üstüne bir bas
bütün dikkatinle sesini dinle
bir akşam hesaba otur kendinle
karala üstünü aldıklarının
dökümünü çıkart verdiklerinin
gönül raflarını bir gözden geçir
bir kenara ayır satılmayanı
yüreğimin ürettiği mallardan
bir çeşit yapalım sen atla bir gel
sana gel diyorsam gel işte anla
varsın çarşımızı yağmalasınlar
seni kazanırsam bu bana yeter.

Altı

- Sana çek gel desem aklın karışır
çam çırası gibi ıştır gözlerin
yüreğın sıkışır ağırlaşırın
ayakların birbirine dolaşır
yürümek istersin dizlerin titrer
bu hâlinle bana daha yakınsın
gelirsen dilinin altında duran
kelimeler dudağından dökülür
içini dışına çarpar gidersin.

- Kendinden korkmanın faturasını
bana kesmek için zarf atıp durma
kendimi kendimde bildim bileli
çok şükür olmadı işim hileli
varırsam işinden gücünden etmem
bir kahve yaparsın kafana göre
bu sefer üstüme masana dökmem
dilimin altında yatan sözleri
kahveyle birlikte yutabilirim
sonra bahsederiz havadan sudan
göklere yağmurun gelmesi için
bakmayız bu sefer birbirimize.

Tayyib Atmaca

- Sınanmamış usturanın üstünde
yürümeyi göze alabilirsen
içinden dışına dalabilirsen
gönlünle oturup kaldığın yeri
aklınla arayıp bulabilirsen
susadığın zaman göz çeşmesinden
acıktığın zaman kendi içinden
kendine bir sofraya kurabilirsen
sana gelme desem bana yakışmaz.

Yedi

- İçime sözümü dinletemedim
bir akşam baktım ki içim dışımı
yanına katarak koyulmuş yola
içinden geçeni kendime yordum
onun da yüreği yürektir dedim
dosta acıktığı ve susadığı
bir zaman vaktine bağdaş kurar da
göçüverir birden içi içine
kendinden uzakta bir insan olur
insanların arasında kaybolur
susa susa yara çıkar dilinden
olmadık bir kaza çıkar elinden
hayıflanır dedim gelmediğime
sana yaklaştıkça yollar uzadı
cebelleşip durdum kendi kendimle
ben sana kendimi getirdim desem
sen bana kendinde bana yok dersin
aramak istesem zoruna gider
aramasam kalbim girer araya
kalbinden kalbime kuş kanat vurur

kuşkların silahlanıp çıkarlar
ne gelirse önlerine sıkırlar
cümle yaren ehli dilini yutup
gönül gözleriyle sana bakarlar
kan bayramı ayı gelmeden daha
tek başına bu sevinci yaşarsın
biliyorum kafan başka yerlerde
sana geldim desem yalan söylerim
gelmedim desem de sen inanmazsın.

Ve geldim kendime saklandım sende
aklımla yürüdüm peşinde gezdim
baktım gönül rahat bırakmayacak
aklımla arama pusu kuracak
ben geldim ve seni sana getirdim
demeye kalmadan feleğim şaştı
içimi ısıtan yüzün kayboldu
kara kışta böyle üşümemiştım
tepeden tırnağa tir tir titredim
sırtımı sırtına verdiğim dostum
sırrımı sırrıyla kaplayan insan
bakınca hayatı anlamlı kılan
susunca içinden inci çıkaran

insan çarşısında adımladığım
yüreğini yürek komşum bildiğim
içinden dışına yağmur boşalsa
kirpiğimle gözyaşını sildiğim
düşman gibi gelip geçti yanımdan
sandım ki yüreğim avuçlarında
başım döndü bezdim kendi canımdan
duvarlara çarpa çarpa dolaştım
kendimle bin defa daha dalaştım
sonra sustum suskunluğum çoğaldı
sana ait defterimde ne varsa
silmeye başladım sıra kafamda
al işte kendini getirdim sana
kendini kentine bağla ve yaşa
farz et rüya gördün uyandın bitti
derin bir of çektin kendine geldin
yalnızlığın saçlarını taradın
yürü git kentimden kendine doğru.

Sekiz

- İçinde tomurcuk açan bir gülü
sana kopar getir diyen mi oldu
damarında hayat akıp giderken
insanlar insana bakıp giderken
dilini daha dün yakan türküyü
ağzının içine doldurup geldin
efkâr köpürüyor dudaklarından
harlanıp duruyor içinde ateş
yangın çıkarmaya geldiğin belli
kendinle yakacak can arıyorsun
derin suskunluğun altında yatan
bu gerçeği gören başka kör ara
içini hazırla başka bahara
dalına yeniden su çıkabilir
kopardığın gülün topraklarına
kendi bulutundan yağmur sağarsan
bakarsın yeniden sürgünün olur.

- Akıl defterini aç yüreğine
aldıkların birer birer yazılı
hesabı kalmadı geçmiş günlerin
sürmüyorum artık gönül tarlanı
ektiğim biçtiğim tüm senin olsun
kaldır harmanını evliğin dolsun
sonra aç sofrana hatıraları
çoğalma duası ederek başla
susadıkça yalnızlıktan içersin
başında dumanlı dağlar dolaşır
ya kentinden ya da benden geçersin
bir çiçek elini koklamak için
uzanırsa kellesinden biçersin
yüreğinin semasında dolaşan
her kuşu atmaca sanıp sıkarsın
bakarsın ki düşen bir allı turna
oturup bir güzel ağıt yakarsın.

- Kalemle deşeleme yararı
bu sefer gördüğün gözlerim değil
bir mavzerin iki kara namlusu
yaklaştıkça heyecanım artıyor
ılık ılık terliyorum var anla
ayaklarım titremeye başladı
mavzerimin horozları dikeldi
kapsini ha kekti ha kekeceler
gözümü yummamı isteme benden
parmağım boşluğu aldı alacak
ecel şerbetini benden bekleme
alnıma yazdırma dost katilini
bak sana son defa yalvarıyorum
ateş menzilimden uzaklaş çek git
zorlama içimde mezar kazmamı.

- Evsinini iyi yere yapmıŖsın
kanım sana hell olsun de buyur
sıkarsan kendini ldreceksin
sıkmasan kendine gldreceksin
yüreğinden atıyorsa silahın
nefesini topla bir daha dene
farzet kan dŖmanın karŖında duran
baharında dŖlerini savuran
elindeki mavzer iŖe yaramaz
illki intikam alman gerekse
gözlerinden baŖka silah haklamaz
lütfen kaldır artık gözünü gezen
bana bulaŖtırma korkaklığını.

Dokuz

- İçimde elimi tutan bir el var
gözümün önünde kara bir perde
aklıma fikrime gelmeyen hâller
sırasın beklermiş varmış kaderde
gördüğüm düş değil serap hiç değil
senle kendim arasına sıkıştım
kimden yana olacağım şaşırdım
benim de bir eşref saatim vardı
sabır çarşısında vakti doldurup
kendime gelince çıkıp gelseydin
yüreğimi yüreğine sererdim
delikli demirle karşına çıkmaz
sana yiğitlikten bahseder miydin?

- Sana kara tahta gibi bakmadım
sormadım gönlüne yazdığın notu
kitabı tersinden okumasını
öğretmedi bana *ulu hocalar*
bu yüzden dünyaya tutunamadım
bezirganlar çarşısından kovuldum
varıp durdum bir gönüle bahçıvan
bu sefer de pinti çıktı efendim
erdem çiçeğini gözüm suladı
ama koklamadı gönlüm bir defa
şükür fidanımı büyüttüm durdum
sen hâlâ dünyayı arkana alıp
aklınca meydana çağırıyorsun.

- Yüreğinin hâkiminin aşkına
yeter sözü bileyleyip durduğun
canımı yakarsan sen de yanarsın
sen kendi kentinde kaldığın zaman
başına ummadık belâlar gelir
bana haber salmak zoruna gider
gözlerine boz bulutlar yaslanır
durmadan yağarsın topraklarıma
gönlüme serptiğin tohumlar çürür
çıkaram karşına bor bir yürekle
bu sefer mezarı gerçek kazarım
sen küreği kapıp gelene kadar
toprağımı üzerime çekerim
fırsat bile vermem ağıt yakmana.

- Kalbinden onaysız davet etmişsin
çaldığım kapıyı başkası açtı
seni ona sordum ekşidi yüzü
vaktimi yüzüme çarptı yürüdü
gözlerimi kara duman bürüdü
dumanları bir köşede dağıttım
sense bir meydanın ul'ortasında
bana bakıyordun ben görmüyordum
yüreğimden kalkıp avuçlarıma
konan kuşlarımı ağırlıyordum
beklemediğini nereden bilirdim
ve yaralı döndü bütün kuşlarım
kolladığın yeter zayıf yanımı
artık kaynatmıyor kanın kanımı
gönül defterini kaldırdım rafa
içinden içimi toplamam gerek
tehcir eylemene gerek kalmadan.

On

- Dilinden dökülen kelimeleri
umarım ki kulakların duymuyor
farz et şaka yaptım ileri gittim
ölçmeye çalıştım aşk derecenı
ben sana içimden bakıp dururken
sen camın yüzünde bir hayal gördün
ya düş görüyordun gündüz gözüne
yüzüne tebessüm serptim olmadı
çarpıp geçecektim o an unuttum
kendinden uzağa gidecekmişsin
kendi harmanında tütecekmişsin
duymamış olayım bütün bunları
hem ben göndermeden gitmek kolay mı
içindeki gülü kendin öldürdün
bu yüzden kızmıştım suç bana kaldı
zaten bu şairler gül katilleri.

- Kendine adımla kendi kentinde
dosta acıkmanın ve susamanın
hazzını yaşamak sabırla olur
hani korukların üzüm olması
çağla meyvelerin olgunlaşması
toraşan bir kızın ilk göz süzmesi
yüzünün kızarıp solması gibi
bir zaman kapına dayandı belle
ya bir kelebeksin ya da bir arı
ya dans edeceksin bir papatyayla
ya başka çiçekler göğsünü açıp
polen sunacaklar kanatlarına
aşk ile hayata tutunacaksın
işlerin başını alıp gidecek
dünya yapışacak avuçlarına
böylece geçmişi unutacaksın.

- Madem yiğitlikten bahsediyorsun
yüreğinin meydanına çık haydi
aramıza ördürdüğün duvarı
bir solukta üzerime yık haydi
sonra otur bir kenarda soluklan
geçmiş günler albümünü yak haydi
yüreğinden atıyorsa de buyur
yalnızlığın saçlarını taramak
kendini kaybedip bende aramak
nasıl bir duyguysa yaşa ve anla
çekinme bu sefer gerçek bıçağı
kalbimin üstüne üstüne kişle
kanım foşurdasın sen bayram eyle
içinde bir ölü taşımak neymiş
gör neymiş hayatı anlamlı kılan.

- Sana geliyorum kör oluyorsun
dönüyorum açılıyor gözlerin
nereye kaçtımsa sen benden önce
varıp gönül çadırını kurmuşsun
içeri girmeme izin vermiyor
dışarda kalmama üzülyyorsun
çözmek istedikçe düğümleniyor
bağlanmaya müsâdeniz olmuyor
içine düşünce çırpınıyorsun
dışına çıkınca işkilleniyor
ya aklınla ya gönlünle aranı
gergin tutmadığın bir günü söyle
yarı açık duran gönül kapını
ya kendine kadar açıkta bırak
ya da çarp yüzüme sonsuza kadar.

Onbir

- Kendine bir yaslan soluklan biraz
bir hatıra demleyeyim güzelce
kaç zamandır soğuk duran içini
ısıtmazsam zor gelirsin kendine
baktığını zor görüyor gözlerin
hastalanmış gözlerinin bebeği.

- Kirpiklerin birbirine dolaşır
içine düşerim çıkaramazsın
başına belâmı bağlama çek git
aylardır bir yudum sevgi görmeyen
dili damağına yapışıp kalan
içindeki insan çatlayabilir
dökülür ağızından kelimeleri.

On iki

-Kirpiklerim uyku sağıp duruyor
gel artık kendine Allah aşkına
karanlığın karaltısı kalkmadan
gönlünün ziline bir dokunayım
içeride yoksam çeker giderim
varsam sana acı kahve yaparım
ikimizin ortasına oturur
bir dikişte bitiririz fincanı
ağzı bıçak açmaz söz düğümlenir
kelimeler dilimizin altını
kanatırsa yutkunuruz durmadan
susarak konuşmak nasıl olurmuş
gör nasıl okunur bakarak tirad.

- Gözümü gözünün üstüne koyup
çekemedim geceleri üstüme
sana yakın duraklarda bekledim
ağaç oldum kuşlar konu dalıma
yapraklarım yollarına döküldü
farkına varmadın insanlığımın
dünyanın peşine takılıp giden
kurnaz bir bezirgân yerine koydun
gönül dükkânında her ne aldım
bir gün olsun pazarlık mı eyledim
tebessüm mü sundun eşantiyondan
sen şimdi bunların üstüne üstlük
aklımla aramı açacak sözler
dökerek külleri karıştırıyor
birkaç köz bulmaya çalışıyorsun.

- Ben susarak konuşalım diyorum
sen hâlâ okkalı söz peşindesin
hani kapatmıştın kendini bana
düş kapını kime açık bıraktın
gelmem için hayal hayal koşturdun
gönülden gönüle giden yollardan
yolumu bularak kapına geldim
penceren önünde kan ter içinde
talim edip duruyordun ölümü
kıpır kıpır eden dudaklarında
sessizce dökülen kelimeleri
istesem tutardım dudaklarımla!

- Seni karalara kim büründürdü
böyle mi taşınır *beyaz haberler*
yanımda dolaşan gece mi sen mi
içine gam çekip hüzün soluyan
kollarını karanlığa dolayan
gözlerinde bulutları sulayan
kendine bu kadar cimri davranan
toprakları şerha şerha yarılan
şakır şakır yağmur hayali kuran
kendinden eserek bana savrulan
kâh kendiyle kâh benimle çarpışan
yüzüme bulaşan gece sen misin?

On üç

-Gözünü açınca gördüğün serap
kapatınca düşlerine giriyor
kendine baktıkça çoğalan hüznün
dökülmeye başlar bana koştukça
sağır duvarları yumrukladıkça
içimde şiddetli depremler oldu
üstüme yıkıldı ön yargılarım
dayanılmaz acıları yaşadım
sesimi duymanı ne çok istedim
ne uzun bekledi elim elini
içinin sesine sağır değilsen
kör değilse şayet gönlünün gözü
ya sen gel ya uçur gönül kuşunu
yeniden hayatı selamlayayım
götüreyim seni bayram yerine.

- Bırak yarım kalsın hayat defteri
tekrara düşeriz fazla yazarsak
arasında hatıralar sararsın
ara sıra bakar koklar geçeriz
kim getirmiş göçüp giden baharı
gözden ve gönülden ırağa düştük
farz et ki ısındık birbirimize
kendi kendimizi yakacak ateş
olmadıktan sonra sevda mı olur
harların üstünde nasıl yürürüz
kim pervane olur kavrulmak için.

- Yanarak yunacak yaşıma erdim
kalkmaya hazırım ateş dansına
bir kuş olsun ellerinde ellerim
ellerinde kor ateşi ellerim
sen yeter ki bir tomurcuk gülümse
yüreğinin kapısını arala
kaldır düşünceni derin uykudan
emzirsen gözümde gözbebeğini
susarak konuşsan gözüm dinlese
kafesinde sevinirdi can kuşum
tünerdi canınla ten arasına.

- Sen sende değilsin ben bende yokum
neresinde duracağız hayatın
bu tozda dumanda ferman okunmaz
akıl gönül arasına sıkıştık
canımız yanıyor hissetmiyoruz
sen bana ben sana böyle kaçarak
kurtulmanın yollarını ararız
çözmek istedikçe birbirimizi
kördüğüm oluyor dolaşıyoruz
içimizin köşesine çekilip
dudaklarımızda öten kuşları
alıp avcumuza uçurmadıkça
damarlarımızda o deli kanlar
aklını başına devşirmeyecek.

On dört

- Eylül kapımıza geldi dayandı
ha soldu solacak yapraklarımız
damarında hâlâ deli tayların
içinin düzünde tozu dumana
katarak koşacak zannediyorsun
kendini avutup beni aldatma
yarın bir gün saçlarına kar düşer
dışın üşür içerine kor düşer
ateşini düşürmeye gelemem
ellerin buz tutar kar ovalarsın
yar başında tek başına kalırsın
sesine ses vermez umduğum dağlar
kendini boşluğa bırakamazsın.

- Kendimi ne zaman boşluğa atsam
sana çarpıp düşünüyorum kendime
içim dışım gam içinde kalıyor
hatıralar toplanıyor başıma
gözlerimi açtığımda gözlerin
iki tetik gibi birden düşüyor
yel giriyor sanki ayaklarıma
sana gitmek istiyorum olmuyor
bana dönmek istiyorum hâlim yok
dallarımı terk ediyor yapraklar.

- Sen baharı gördün ben görmedim mi
biz bize uzaktık yazdan geçerken
sonbaharda tesadüfen buluştuk
içindeki kuşun bana ötmesi
ve bendeki kuşun sana uçması
nasip kısmet işi başka şey değil
toprağına düşen son gün tohumu
toprağıma baka baka bir fidan
gözlerime baka baka tomurcuk
açmadı diyorsan suç bende kalsın
eylülü yağmursuz uğurlayayım.

- Beni bana bırak gecene çekil
yağmur bulutunu aşılayamam
sana sırlıslık oldum ne oldu
penceren önünde bekledim durdum
bir kere perdeyi aralamadın
cama vurdum dolu yağdı belledin
gecemin koynunda bir yılan oldun
kıvrılıp uyudun sabaha kadar
kirpiklerim birbirine küs durdu
ve sabah hiçbir şey olmamış gibi
göğsümden kayarak kendine gittin
peşinde dolaştım akşama kadar
dönüp de gölgene bakmadın bile.

On beş

- Her gece içine dalmaktan vazgeç
beni senden çıkarmaya çalışma
insan çarşıları silme insanla
dolu ama alış veriş yapan yok
hangi gönül dükkânına baktımsa
çar-çaputtan başka bir şey görmedim
kapına vurduğun kilit paslanmış
içeride eskiyecek malların
kendine bu kadar zulümkâr olma
aç dükkânı geç tezgâhın başına
ilk siftahı gözlerimden yaparsın
ne borcum kaldıysa eski defterde
kapatırız hem geçeriz peşine.

- Beni benden başkasına benzettin
ne girdiyse dükkânıma yazarım
giden için daha defter tutmadım
bir fiyat biçmedim aldıklarına
borcun olduğunu sen söylüyorsun
hatırlamıyorum ben öyle bir şey
kilitli sandığın dükkânım açık
gönlünle baksaydın görebilirdin
içinde tükenen sevecekleri
kendi gözlerinle seçebilirdin
istersen peşinde hamalın olur
bırakıp dönerdim gönül kapına
bir tebessüm dahi istemezdim ki.

- Gözüm de gönlüm de kr değil şükür
dkkn kapalıydı çarşıda yaktun
nereye baktımsa kime sordumsa
bir bilen duyana rastlayamadım
bende olur diye beni yokladım
gidebileceğin bütün yerlerin
altınıstne getirdim yaktun
bana böyle işlenmeye hakkın yok
bendeysen de sendeysen de ık haydi
aklımla arama husumet koyma.

- Aklınla arana sen taş düşürdün
dışına çıkmadın insan içinden
nereye gittimse sana dolaştım
neye dokunduysam sana bulaştım
aklımı aklının yanına koyup
gönlünü gönlümle bir tutamadın
uyanıkken düş görmeye başladın
kısa geldi gerçeklere düşüncen
fırtına kopardın bir kaşık suda
üstüme yürüdün dev dalgalarla
kendinle bir ettin kıyılarımı
bende dolaşacak hâl bırakmadın.

On altı

- Hasretinin kokusunu süründüm
suçumu taradım yüzüme baktım
aynaya mı baktım cama mı baktım
sigara mı yaktım efkâr mı çektim
ortalıkta senden benden eser yok
kim kimi göçürdü kim kimde göçtü
badeyi sunan kim zehir içen kim
hangimiz komada hangimiz hekim
bu kadar gelgiti görmedi içim
kendine attığım demir paslandı
gönlüm anılara varıp yaslandı
canımı acıtan yoldan usandım
kanımı dökcek belâyı kuşan
kendime yaslandım beklemekteyim.

- Beklemek haftası ayı olmayan
zaman ölçüsüne bile sığmayan
nerde biteceği belli olmayan
açan ama mevsimlerce solmayan
rengi sarı hüznün kokan bir çiçek
kokladıkça tiryakisi olunan
istediğin yerde bulamadığın
tam bulduğun anda alamadığın
bir uzun havada el edip geçen
bir sazın döşünde suyunu içen
gecenin koynunda beyaz gelinlik
gündüzün gözünde ah kanım şebnem
damlarsa toprağa zaman çalışır
uçururum gönlümdeki turnayı.

- Ne zaman serdinse söz sofrasını
gönlümden geçenden fazlayı sundun
ama bende bilmediğın bir hâl var
canım candan başkasını çekmiyor
dilimden dökülen anlaşılmıyor
gözlerime topluyorum gücümü
kaşını kaldırıp bakamıyorsun
ellerin titriyor aldırılmıyorsun
içindeki ateş her gün büyüyor
kendinin dışına taşıtı taşacak
sen yanarak yok olmayı denersin
ben yunarak sende sönebilmeyi.

- Ha dünya koca bir insan ormanı
ha iki ardıçtır boz bir tepede
sende evli kuşlar bana tünemez
bende esen rüzgâr sende eğleşmez
sen türkü yakarsın ben ısınırım
ben ağıt yakarım bulutlanırsın
gök bir gürültüyle aydınlanınca
korkudan sarılmak istersin bana
kol senindir ama cesaretin yok
yeryüzünün neresine gidersek
nefes alıp verdiğimiz müddetçe
iki sürgün gibi yaşayacağız.

On yedi

- Kapım yarım açık bak gz de geldi
yaprakları süpürmeye baŖladım
her canlı canıyla baŖ baŖa verdi
sırtını sırtına dayadı dağlar
taŖlar birbirine omuz verdiler
bizden baŖka korkak canlı kalmadı
tepeden tırnağa korkuya kestik
ama koparmadık yasak meyveyi
kanında dolaŖan  harf aŖkına
neresinde duruyoruz hayatın
yola koyulacak gün gelmedi mi?

- Gün sabah ışığın selam vermesi
akşam karanlığın batması değil
dam başında sarı çiçek de değil
aklımızın sınırları dışında
zamana sığmayan uzun yürüyüş
sırtımızı korkumuza verince
gönüllerimize yol görünmüştü
usta bakışıyla *uzun inceydi*
aynı yerde gelmek için göz göze
besmele çekerek çıktık ya yola
her adım atışta yol tükenecek
ortasına varacağız dünyanın.

- İçinden çıkılmaz hâller içinde
dolaşmaya çalıştığın yetmez mi
nereye kaçtımsa sana tutuldum
senden kurtulmaya abaladıa
oğaldı sayısı dğmlerimin
Üstelik aklımla başım belada
sözümü yutarsam zehirlenirim
içindeki iek boynunu büker
bir ağıt tutuşur dudaklarında.

- Duman çekilmeden gönül dağımdan
sen bana gelecek yol bulamazsın
hâllerin içinde hâle düşersin
akşam kızıl lâle gibi kızarır
yüzün on dördünden otuza döner
sen kaçarsın hüznün terkine biner
içine dışına bir korku siner
yaralı bir kartal üstünde döner
kapanır hissine açılan yollar
sıkıntın dağ olur efkârın deniz
köpürürsün aşkın kıyılarına.

On sekiz

- Yüreğinden kalemine szlen
sonra peteğini dolduran sözler
dilinin altında birikti durdu
ne zaman yüzüne baktıysa yüzüm
bir çift alıcı kuŖ oldu gözlerin
farkına varmadın titrediğimin
elime dokunsan elin yanacak
bana beslediğin kelimeleri
koyverse dudağın dilin yanacak
zannıyla kreldik birbirimize
Ömür defterinin sayfalarını
bu vesveselerle dolduruyoruz.

- İinin mahsulü kelimeleri
ne dilin dalından kopardı verdi
ne ben gönül hakkı sayıp uzandım
meyvelerin yüreğime döküldü
kâh kendimden geçtim kâh senden geçtim
ne kendimde durdum ne sende durdum
ya bütün yönlerim seni gösterdi
ya yönsüz yolaksız bir yolcu oldum
ya mâlihülyânın peşine düştüm
ya varıp dayandım düş kapısına
ne dokunabildi elim kapıya
ne sesimi sana duyurabildim.

- Bir gün olsun senden firar etmeyi
aklımın ucuna getirmemişken
her akşam yoklama yapmandan bıktım
nereye baktın da beni görmedin
nereye sakladın orda unuttun
yüzüne baktıkça efkârlanıyor
hâlini sordukça gülümsüyorsun
zaman deli dolu akıp gidiyor
artık peşimize sonbahar düştü
terk ediyor bizi yapraklarımız
hangi kalp dayanır böyle rüzgâra
kendinden dışarı çıkamıyorsun
bana gel demeye utanıyorsun
yüzüme gülüyor kan ağlıyorsun.

- Kendinden bakınca hayal görürsün
bir de benden sana bakmayı dene
zor gelir ayırmak gerçekte düşü
aklımızdan geçen bütün yolların
kesiştığı yerde hâl düğümleir
sen seni kendine çekersin olmaz
ben seni kendimce çözerim olmaz
olur olmaz söz atarız ortaya
ne sen ne ben sahip çıkabiliriz
ellerimiz korkumuza bulaşır
betona çakılır ayaklarımız
kelimeler kifayetin yitirir
mânâları uçar konuşmamızın.

On dokuz

- Aslı'yı Ŗirin'i okudum geçtim
Leyla'da kayboldum Mecnun görmedim
sen külüngü Ferhat gibi tutarsın
taŖlara solmayan güller oyarsın
gözünü yumarak gönül boyarsın
delmek kolay değil gamdağlarını
hayra yor bir zaman gördüğün düşü
döndüren olmadı arkı tersine
sanatına diyeceğim bir Ŗey yok
bu aşkın temeli zor oturacak
uzayıp gidecek sabır türküsü.

- Düşümde ustanın önünden kaçsam
hayalime gelir perişan eder
nereye gidersem gözü üstümde
neye dokunursam elimde eli
kim sözü dört harften ibaret sayar
aşk bir sacayağı gönül bir kazan
böyle yazmış levh-i mahfuzda yazan
ben yolu bilirim sonu O bilir
ustama ustası böyle belletmiş
ister bekler ister çeker gidersin
sana hesap sormak aklımdan geçmez
sözümü yemeyi kaldırmaz içim
huyumun dışına adım atamam.

- Yılların ardında sipere yatıp
düşürmedim seni çapraz ateşe
sen kendini kapıp geldin yanıma
bakarak kaydadı kanın kanıma
nereye kaçtımsa senden bir ateş
yoluma serildi söndüremedim
göğsümdeki kuşa bir hâller oldu
gözlerini maveraya çevirdi
acıktıkça tüketiyor kendini
dönüp de bakmıyor verdiklerime
kirpiğime uyku sürme çekiyor
içmiyor suyunu gözbebeğimden.

- İçindeki sıragamdağlarını
delerek kalbine yol açamazsam
gözlerine gözüm gibi bakamam
içim dışım karanlığa boyanır
tepeden tırnağa tir tir titrerim
akmak taşım düşer kavım ıslanır
karanlığın kapıları kapanır
aydınlığın şavkı vurmaz yüzüme.

Yirmi

- Yüzünü kendine dönebilirsen
yalnızlık gölgenin ardına düşer
bir bakışta kurtulursun seraptan
serilir önüne birden sombahar
geceleri çıkarırsın ömründen
yirmisinde delikanlı olursun
papatya falına bel bağlamazsın
akşam hüznün çökmez gönül dağına
yeniden su yürür damarlarına
kovarsın gecenden güz düşlerini.

- Yüzünle yüz yüze gelince yüzüm
yüzün güz sarısı oluveriyor
bana bir gül kadar gülümsüyorsun
kaş göz arasında toparlanıyor
bir şeyler demeye çalışıyorsun
seni anlamaya çabaladıkça
içini yüzüme kapatıyorsun
gözlerine kara bulut çöküyor
gün geceden devralıyor nöbeti
bulutların düşü sancılanıyor
içini dışına sağamıyorsun.

- Düşümde döşüne kalbimi koydum
bir kuş uçmak için çırpınıyordu
bir nefeste içerdeki havayı
sekaret anında bir hasta gibi
çekiyor bir müddet bırakmıyordun
ha göçtü göçecek diye beklerken
soluğun bir rüzgâr gibi çıkıyor
aklıma gelmiyor bildik dualar
içerimde kopan vaveylaları
sese çevirmeye dilim yetmiyor
boncuk boncuk terliyorum ölümü.

- İçinde baktığın aynanın şavkı
hayaline düşmüş fark etmemişsin
baktığını görememiş gözlerin
kalbinle arana perde çekmişsin
kulaklarındaki algılıkların
çalışsaydı beni doğru anlardın
bahçende kızaran gülün dalına
konan şebnemleri ter zannetmezdin
dilinin altında yatan sözleri
düşünün çarkında bileylemezdin
kesmezdi sözcükler dudaklarını.

Yirmi bir

- Soruları sorulara ekleyip
sorun halkasını çoğaltıyorsun
beni senden koparmaya çalışma
kaç kez denediysen gücün yetmedi
kalbine sözünü geçiremedin
içine tüneyen gönül kuşumu
kaç kez kovaladın uçuramadın
biliyorum çok geniştir yeryüzü
senden tehcir edilmeyi bekledim
ama düşünmedim hicret etmeyi.

- Bir dağın bir dağla kucaklaştığı
daha yer sırtında görülmemiştir
kuşlarını birbirine salarlar
sırt sırta verirler dert bölüşürler
boynu bükük mor sümbüller açarlar
bahar gelip çiçekleri açanda
elvan elvan kokuları saçarlar
gören birbirinden ayrı sansa da
gök kubbeyi tutan direk olurlar
bazen bir çingıda alev alırlar
çırılçırıl kar altında kalırlar
yeniden verirler sürgünlerini.

Yirmi iki

-Aklını yokuşa sürdüğün yeter
kalbinden kalbime giden yollara
mayın mı döşedim düşman mı oldum
yüreğimde tomurcuğu patlayan
gülü/verdiğime pişman mı oldum
gönül toprağımız takım takıma
aramızda bir gün cidal mi koptu
hinlik mi düşündük birbirimize
sen sofranı serdin ben varmadım mı
sen davet ettin de ben gelmedim mi
sırtımızı sırtımıza verince
üstesinden gelmedik mi gamların
bize düşmanları çatlatmadık mı!

- Yüreğinden dışarıya çıkınca
gerçek bir kartopu oluveriyor
sana yürüdükçe o da yürüyor
içimi dışımı ateş bürüyor
nereye basarsam adımın orda
batırıp sabanı karı sürüyor
korkumdan içime kapanıyorum
dönüp de ardıma bakamıyorum
bilirim topaç kadar kartopu
her dönüşte biraz daha büyüyor
soğuk soğuk terliyorum efkârı
beyaz bir çığlıkla geliyor sancı
oturuyor tam kalbimin üstüne.

Yirmi üç

- Sana gün ikindi bana gün öğlen
aramızda fazla vakit kalmadı
hani gezecektik hatıraları
saçlarına mor sümbüller takacak
gözlerimden ta kalbime bakacak
yine hâl diliyle konuşacaktın
gözlerin hâlimi anlamaz olmuş
senden huylandıysam bu senin huyun
kirpiklerim birbirine deyince
sırtını vererek korkularına
yıkıp gelecektin barikatları.

-Ne zaman kendimi sana götürsem
perdesi çekili gönül hanenin
lâmbası ha yandı yanacak diye
geceler boyunca bekledim durdum
ağaçlar uçurdu yapraklarını
sarı sıcaklarda yağmurda karda
bir korkuluk gibi bahçende durdum
kuşlar bile benden sakınmadılar
benden uçup pencerene kondular
bir gün olsun kanadını açmadın
içine siftindin yalnızlığını
konuşsaydın bozulmazdı orucun.

Yirmi dört

- Bana bir hatıra kopyası gönder
elinle büktüğün beyaz bir kâğıt
ve zarfın içinde üç beş kelime
biraz sitem çokça hasrete çalan
dilinin altında durmaktan yılan
dudakların arasında kaybolan
fark etmez yaprağı sararıp solan
güneşli günlerde aklında kalan
zarfı boş mazrufu mânâyla dolan
üç beş kelimelik bir gün parçası.

- Başıma iş açma bu karakişta
aklımla başbaşa bırakma beni
sen uyurken geceleri bekledim
hayalimde kalman için yatmadım
ya uyku ya gece kirpiklerime
sen gittin gideli asıldı kaldı
senden kurtulmaya çabaladıkça
sana battım yarı aklıma kadar
içinden geçenler benden de geçti
ama sen geçmedin kendi kendinden.

Yirmi beŖ

- nce sen kendinden geçmeyi dene
damlat fincanına gzyaŖlarını
bal Ŗerbeti gibi içmeyi dene
kırpık kanatlarla dolaŖan kuŖun
acıma bir bir ek teleklerini
baharla birlikte kanatlar gelir
gönül kafesinin kır tellerini
en son gözlerine baktığım yerde
azatla kuŖumu ek git evine
içini aynaya amayı dene
sabrını atlata kelimeleri
aynanın yüzüne gözüne söyle
hayata yeniden uçmayı dene.

- Yol yolak bilseydim kalmazdım yolda
sen kendinden uzaklara giderken
yolunu keserdim şakîler gibi
tutar kaldırırdım gönül dağım
zincirler vururdum ayaklarına
gözlerini kem gözlerden saklardım
aşk sütüyle yüreğini beslerdim
türküler yakardım akşama doğru
ve sabaha kadar sende pişerdim.

Yirmi altı

- Ben sana sararıp solmadım daha
kandıramam seni kekre bir tatla
hele bir gün vursun gece korkutsun
beni sende koyup öte geçeyim
sâkînin avcunda şarap içeyim
senden artan aşkın kumaşı ile
kendime bir donluk kefen biçeyim
burcu burcu toprak tütsün gözümde
korkarak köprüden öte geçeyim
sen burda gecenin rengine boyan
uçur kuşlarını kendine dayan
seni yetirecek gün dile O'ndan.

- Keşke deneseydin benden geçmeyi
kendi girdabında dolandın durdun
can havliyle döndün kendi kıyına
ağzından burnundan yalnızlık aktı
seni sana bırakıp da gitmedim
senden başka dayanacak dağ mı var
uçup gitmedikçe bu can bu tenden
aklıma getirmem senden gitmeyi.

Yirmi yedi

-Yolunu beklerken dururdu zaman
efkârım kabaran deniz olurdu
gönül tellerine dokunduğumda
sana irticalen türkü söyledim
ha geldi gelecek umudu ile
gözümü gönlümü açık tutardım
uyku asılırdı kirpiklerime
heyecandan duman altı olurdum
kapı bana bakar ben telefona
ne görüntün gelir ne sesin gelir
el ayak çekilir kaldırımlardan
umudum mum gibi eriyip biter
uyku sürme çeker kirpiklerime
bedenim yorulur kalemim düşer
geceyi üstüme çeker yatarım.

- Giderken kendini bende unuttun
gözüme girmeyen bu uyku senin
içime dışıma odama sinen
insanın içine sığmayan hasret
bir adam dolusu efkâr bulutu
yürekte bir deprem kırığı gibi
korkuyu koklayan bu deli duygu
içimde sıkışan aşk enerjisi
kendimi seninle ayarladığım
her kapımı çalan düşle yataktan
fırlayıp kapıyı açan el senin
ellerimi harlı demir sanarak
korkudan cebine kaçan el senin
kendini almaya gelmeyeceksen
hayıflanıp durma kendi kendine.

Yirmi sekiz

- Kan sızıp duruyor parmaklarından
tuttuğın oluklu bir hançer değil
gülü boğuyorsun batan dikenler
avcunu açmaya aklın basmıyor
ne zaman dokunsa adım diline
dişlerin başlıyor çatırdamaya
alnıma ihanet damgası vurup
savunmamı bile istemiyorsun.

Tayyib Atmaca

- Dünya sıkıyordu ben bende yoktum
çekip buralardan gideceğini
dilinin yerine bir gül söyledi
o telaş içinde nerden bilirdim
önce hançer çaldı akıl kapımı
damarlarımdaki kanlar dellendi
alışık olsaydım böyle vedâya
almak istemezdim hıncımı gülden.

- Bunca yalnızlıkla koyun koyuna
yattıktan sonra mı kendine geldin
buna inanmayı ne çok isterdim
ne çok arzuldım başa dönmeyi
sana gül sunmadan gülümsemeyi
gözlerine bakıp serap görmeyi
ve geceler boyu uykularımı
kirpiğine kaşlarına sürmeyi.

- Kan durdu yaraysa kabuk bağladı
durup durup kaşımandan usandım
içinden geçenler benden de geçti
hâlimi dilimle anlatamadım
senden kaçıp kurtulmayı denedim
kaçtıkça tutuldum hissedemedim
sen benle ben senle çarpışıp durduk
ortasını bulamadık sevginin.

Yirmi dokuz

- Sınanmamış bir ustura ağzında
yürümeyi göze almaktı sevgi
korkarak yürüdük birbirimize
menzile akılla varırız sandık
kalbimizde gece gündüz çırpınan
kuşun feryadına kulak asmadık
karanlık düşünce penceremize
içimizin lâmbasını yakmadık
bir türküyle çıktık dağlar başına
bin hüznle döndük yatağımıza
malihulyalarla gün savuşturduk.

- Saklambaç oynadık gündüz gözüne
sen bana saklandın ben göremedim
ben sana saklandım sen göremedin
oyun bir ortada iki körebe
ne sobelenen var ne de bir ebe
ben elma dedikçe sen alma dedin
sen armut deyince ben eyvah dedim
kaçarken kendime çarptım yıkıldım
oyun kilitlendi yitti anahtar.

- İçine düşünce içim kanadı
kanadı saçmalı bir serçe gibi
seke seke sana geldim görmedin
ötelere dalıyordu gözlerin
biraz korku/yordun biraz düş/yordun
ellerinde kuşlar havalanıyor
dudakların yem atıyor göklere
gözlerine baksam şimşek çakacak
rahmet bulutları aşılacak
yağmur sağacaktık birbirimize.

- Kalk artık masamdan düş seni bekler
kapat gözlerini uyukluyorsun
horozlar birazdan konser verecek
sigaram bitecek ceryan gidecek
içindeki mumum lip lip edecek
sana döne döne başım dönecek
kanatlarım gevremeye duracak
sana kavuşmaya ramak kalacak
söneceksin beni sende bırakıp
başka bir geceye kalacak vuslat.

Otuz

- Her gece kabaran bir deniz içim
döve döve köpürürüm kıyını
oturmuşsun bir kepezin başına
bana dalıp çıkıyorsun kendine
karanlıktan korkmuyorsun anladım
ama anlamadım har solumanı
ben mi sağırlaştım oruçlu musun
insan da insanı böyle sınar mı
ağzın mı kilitli dilin mi yara
ya acı ya tatlı birkaç kelime
dökülürse dudakların kanar mı?

- Ben insan içinde yüzmeyi bilmem
bu yüzden kıyıdan baktım hayata
bezirgânlar çarşısına girmedim
zararı kâr saydım bütün takasta
keser oldum sana yonttum ben beni
bir sana bir bana testere oldum
kalabalıklarda kolay kayboldum
gece yalnızlıkla kol kola gezdim
sonra dağa çıktım aldım başımı
yolumu çevirdi bir kızıl lale
mor sümbül hâlime boynunu büktü
kardelen toprağı yarararak çıktı
yer gök bahar dedi bense sonbahar.

- Ne zaman dağları eve getirsen
iimin filmini tabediyorsun
mandalla bir ipe tutunuyorum
sana damlıyorum gece boyunca
ve sabah olunca elinde makas
kırpıp kırpıp koyuyorsun bir zarfa
gönül ekmecene kapatıyorsun
meraktan gözüme uyku girmiyor
bir kez beni bana gstermiyorsun.

- Sen seni görmeyi arzuluyorsan
aynanın sırtını yüzüne çevir
kendine gülümse gam/zedelensin
kesilsin başında kavak yelleri
gecenin koynuna korkarak girme
ağzına yaralı bir türkü koyma
şerha şerha dudakların yarılsa
gözünden akmayan bir suyu içme
aklınla önünü göremiyorsan
kalbin ışımadan yola koyulma
bir gözün her daim aynada olsun
nefis gelip geçebilir unutma.

Otuz bir

- Kulağım sesteydi gözüüm yoldaydı
akort ediyordum gönül sazımı
teli çok mu gerdim mızrap mı kesti
göğsüme damlayan kan nerden geldi
pencereme baktın cam mı kırıldı
farkına varmadım olan bitenin
sokağa bir türkü kokusu sinmiş
ben beni kandırıp sana gidince
bahçemize gelmiş bir kardan adam
ela gözlerimi uyku bürümüş
tel tezene arasına düşmüşüm.

- Sen bana gelirken ben sana gittim
yani kaçıp gittik birbirimizden
belki de böylesi daha hayırlı
hiç bari uymadık it nefsimize
sen bana kaşını yıkabilirdin
betim benzim kağıt gibi geçerdi
ısırabilirdim büyük dilimi
sarsılabılırdım aşk şiddetinde
kör kalabilirdim başkalarına
içine düşerdim kurtaramazdın
iki gözün iki çeşme olurdu
akardın içimin topraklarına.

Otuz iki

- Düşlerime bahar geldi gelmedin
papatyalar yarın bir gün solacak
kapımda yerine bekleyen çınar
akşam üstü serçelerle dolacak
yorgun argın döneceğim kendime
aklımın üstüne oturacaksın
yalnızlığım dört duvara sinecek
ve ben yine bana çekileceğim.

- Kara bulutlarla dolaştım durdum
tatmadım yağmuru kış geldi geçti
benim içim kıpır kıpır etmeden
sana bahar gelmiş gözün aydına
kardelen görmüşsün sümbül öpmüşsün
yarın portakallar çiçek açacak
o zaman da içim kıpırdamazsa
topraklarım şerha şerha yarılır
bu kez Kerbelâ'ya döner yüreğim.

- Kendini toparla darmadağınım
senden başka işim gücüm kalmadı
nereye gidersem bir gölge gibi
hayalin peşime düşüp geliyor
dönüp dönüp bakıyorum gölgeme
ben durunca durmuyorsun yerinde
yürüyünce çoğalıyor vesvesem
beynimde durmadan şimşek çakıyor
düşmüyor yüzüme bir damla yağmur.

- Ben sana koşarken sen beni geçtin
saçından bir kırbaç indi yüzüme
içerimden tutuşmaya başladım
koştukça yangınım aleve kesti
harmanıma doğru ilerliyorum
beni bende bulamazsın geri dön
karıştır külleri bulursan bir köz
aşkın ateşini tekrar yakarsın.

Otuz üç

- Bir deli boranın önüne düştük
gam yurduna doğru savruluyoruz
sıcak üşütüyor soğuk yakıyor
aramızda iki deniz akıyor
ben sana varamam sen gelemezsın
akar düşlerimiz azgın sularda
her gün biraz daha uzar geceler
yalnızlığın tiryakisi oluruz
sıkılırız onca insan içinde
içimiz dışımız acıya keser
tabiplerin belalısı oluruz.

- Sen bende ben sende hasta yattıkça
bizi bizden başka yoklayan olmaz
bize yetmez olur kendi derdimiz
kara bulutları biz ağırlarız
yağmur başka topraklara dökülür
susuzluktan çatlar dudaklarımız
düşünde bir Mecnun kapından geçer
Leylâ gelir gözlerinin önüne
dilin damağına yapışır kalır
ses tellerin doğrar küçük dilini.

Otuz dört

- Yüzüme bir gln dudağı deydi
sakalım uzadı kesemiyorum
gördüğüm serap mı gerçek mi dŖ m
neyi neye yoracağım ŖaŖırdım
asılıyor gece kirpiklerime
misafir olmuyor uyku gözüme
sigaram yanıyor ben ttyorum
ekiyorum yalnızlığı içime
baŖım bir dumanlı dağa dönüyor
geçip gidiyorum kendimden sana.

- Ne zaman kendini kapıp getirsen
bırakırım sana gönül hanemi
saçlarımı dizlerine dökerim
gözlerimi gözlerine dikerim
susarak bakarız birbirimize
sonra çay demlerim ellerin titrer
üstüne dökersin yüreğin yanar
kalkar karışırız kalabalığa
çarparak yürürüz birbirimize
yine otobüste boş yer bulunmaz
bir daha kalırız kafa kafaya
düşlerimden bahsederim yol boyu
gözlerinin yorumunu dinlerim.

Otuz beŖ

- Gözünden gözüme bir ıngı düŖtü
hesaba almadım güldüm ve geçtim
kor ateŖler kıvılcımla baŖlarmıŖ
hâlâ baŖımızda kavak yelleri
damarlarımızda yıldı atları
bıyıkları terlemeye baŖlayan
bir tomurcuk gibi aŖka patlayan
bakarken kalbinin önünü gören
kendi bir avlakken evsine yatan
armağan olsuna kenger kanatan
anasının o kınalı kuzusu
babasının kayıŖ kıran tosunu
değilim kendimi kandırıyorum.

- Geceyi üstüme bir yorgan gibi
örtüp gidiyorsun uykum gelmiyor
sana dönüyorum oluklu hançer
bana dönüyorum keskin ustura
usulca yatağı terk ediyorum
oda küçülüyor ben büyüyorum
sonra dar geliyor bütün odalar
tavan alçalıyor yer yükseliyor
birbirini kucaklıyor duvarlar
kibrit kutusuna dönüyor evim
sesimin yankısı bana yetmiyor.

- Sana dönüyoruz başım dönmüyor
kanatlarım dokunuyor ateş
yanmanın hazzıyla tanışıyorum
gözlerimi selamlıyor bulutlar
göç ediyor sende yağmur kuşları
bende bölük bölük telli turnalar
gözlerimiz uzaklara dalıyor
gece azalıyor gün çoğalıyor
baktırmıyor papatyalar falına
kenti kendimize dönderiyoruz
bu sefer hazırlan yağmalanmaya.

- Şakaların üşütmeye başladı
dilinin altında yanan sözlerin
külü dökülüyor dudaklarından
betin benzin yalnızlığa boyanmış
demir alıyorsun yolculuk mu var
kendinden uzağa daha dün çıktın
ne tez dönüyorsun kendi kentine
sana yavaş yavaş alışıyordum
beni şimdi böyle yalım yürekle
bırakıp da gitmek yiğitlik değil
yanmak yunmak vardı yolun sonunda.

Otuz altı

- Uyandım elimde beyaz zarf yoktu
döşüme yazmışım mazrufatımı
gözden okumayı sen sökemedin
yüzden okumaya ben yanaşmadım
kara bulutlarla dolaştım durdum
yüzüme bir damla yağmur düşmedi
sensizliğin kıyısında dolaştım
ne zaman çözmeye geldiysen beni
kendine kördüğüm atıp bıraktın
nereye gidersen peşine taktın
gölgemi yokladın korkun büyüdü
uzaklara daldın ürktün kendinden
dudakların bir türküyle dağlandı
göğünde bir turna katarı geçti
sıkıştın akılla kalp arasında
kendine uzandın uykun gelmedi

gözlerinden sökemedin gözümü
ağzımın içinde hara dönüştü
söylemekten korktum yuttum sözümü
içimde sensizlik kaynadı durdu
bir gün varlığını demleyemedim
yokluğunu içtim sabaha kadar
akşamdan akşama körkütük oldum
düşlerinin köşesinde kayboldum
sana çarptım düştüm içim kanadı
elin akrep gibi baktı elime
uçup gitti hafızamdan sözcükler
baktı baktı sustu dilim dilime
dudaklarım dişlerimi ısırıldı
can kuşum kafeste çırpındı durdu
kan tellerden tene doğru yürüdü
gözlerimi kara duman bürüdü
say ki o zarf attı geçti buradan
sakla döş cebinde mazrufatımı.

Otuz yedi

- Gözlerime sürme çektim geceyi
aynanda grdgn yüz benim değil
içine Ŗavkıyan Leyla'nın aksi
kendine geri dn sesin titriyor
susa susa yara çıkar ağzından
fitil fitil hasret gelir burnundan
grdgn her kervan Leyla'ya gitmez
her rüzgâr Leyla'dan haber getirmez
sen bana canının içinde baktın
ben camın ardında seni görmedim
sana çarpa çarpa kendime geldim
kendimle kalınca sen çekip gittin
arkandan bağırdım sesim çıkmadı
sen dönmeyi yedirmedi kendine

ben bulut topladım sen suya kandın
ben bende üşüdüm sen bende yandın
sen uçurdun kuşlarını dalından
bu sefer ben ceviz ağacı oldum
polisler kaynıyor dört bir yanımda
seni bulup bana getirmiyorlar
nereye kayboldun yer mi yarıldı
gök üstüne çöktü tek ben mi kaldım
bıraktığın çiçek boynunu büktü
insan dolaşınca kendi kendine
çıkma korkuyor insan içine
sen içimi için gibi bil yine
gönül ağacımız çiçekte dursun
vuslatımız kalsın başka dünyaya.

Otuz sekiz

- Kendini toparla yolumuz uzun
baharı selamla soluklan biraz
sırtını yere ser yüzünü göğ
saçlarını papatyalar koklasın
hayalinde ip atlasın çocuklar
damarında hayat yola koyulsun
kaçıp gitsin yalnızlığın dağlara
bir kardelen öpsün dudaklarını
bir sümbül sitemle boynunu büksün
bir turna katarı geçsin göğünden
salladığın mendil uçsun elinden
gönül tellerinden birisi kopsun
içine bir ince sızı yürüsün
bir bülbülün parmakları kanasın
bir gül muradına ersin sayende
yeniden yorumla gördüğün düşü
bu gök üstümüzde uçup yitmedi
bu yer altımızda kayıp gitmedi

sen senden dışarı adım atmadın
ben seni kendime misafir ettim
beklemedim senden sofraya sermeni
sen Leyla'yı kitaplarda okudun
ben Mecnun'la gezdim geceler boyu
Ferhat'la yan yana külünk salladım
kendimden geçerken sana uğradım
dolaştık birlikte insan içinde
susarak konuştuk dilimiz yandı
her acıya yüreğimiz dayandı
döşevimiz aşk rengiyle boyandı
rüya bitti şafak söktü uyandık
gülhane'ye uğra bak o cevize
çaktırma polise yalnızlığını...